

Zbor de fluture

AlbAtros

Îmbrăcată în matasea dimineții
zbor prin tărâmul sufletului
precum un fluture
îmbrățișat de razele soarelui,
un zbor zglobiu
cu aripi albastre și luminoase...

Așteptând să mă nasc în cuvânt
îngenunghez în fața gândului,
un altar în care poezia prinde contur...

Îmi scutur sfiala
din frumusețea genelor
și-ncep a fredona o melodie
în care cuvântul,
precum un fluture,
tresare zburând pe-o floare
dintr-un colț de cer...

O liniște mă cuprinde
la capătul timpului
obosită de atâta zbor în cerc
un zbor de sentimente contradictorii
mereu schimbate în tărâmul iubirii...

Nimic nu mă mai sperie
nimic nu mă mai surprinde
nimic nu mă mai disperă
toate-s liniștite în vise limpezi...

Mă cuibăresc precum un fluture
pe petala unei flori
și-mi tac orice întrebare
desenând ambigu
o nouă zi din ianuarie...